

N:o 3.

Ank. till Riksd. Kansli d. 12 Febr. 1867, kl. 11 f. m.

Betänkande, angående fortfarande kurhusafgift.

Jemte åberopande, ej mindre hurusom genom Kongl. Kungörelsen den 20 April 1866 blifvit, i öfverensstämmelse med Rikets Ständers vid sednaste riksdag fattade beslut, förordnadt, bland annat, att till åtgärder för den veneriska smittans hämmande skulle för år 1867 af en hvar, som erlade mantalspenningar, utgöras äfven en kurhusafgift, i Stockholms stad med högst femtio och minst tre öre samt inom öfriga delar af Riket med högst tjugofem och minst tre öre, lika för alla betalande inom hvarje kurhus-distrikt, efter dess behof, än äfven att Kongl. Sundhets-kollegium i underdånighet anmält, att behofvet af samma afgift fortfarande egde rum, har, uti nådig Proposition till Riksdagen af den 18 nästlidne Januari (N:o 17), Kongl. Maj:t, med afseende å hvad sålunda förekommit och då bestämmelserna angående denna afgift syntes lämpligen böra för längre tid än endast ett år i sender blifva gällande, i nåder föreslagit Riksdagen, att omförmälda kurhusafgift må jemväl för år 1868 och vidare, intill dess annorlunda förordnas, utgå på sätt och till de belopp, som blifvit af Rikets Ständer vid sistförflutna riksdag bestämda och, i enlighet dermed, af Kongl. Maj:t genom nådiga Kungörelsen den 20 April 1866 påbjudna.

Då, enligt hvad Kongl. Sundhets-kollegium anmält, ifrågavarande afgift, hvilken ända från början af år 1859 utgått med enahanda belopp, som nu blifvit af Kongl. Maj:t i nåder föreslagna, fortfarande är af behofvet påkallad samt någon förändring uti de förhållanden, som i detta hänseende nu ega rum, icke synes vara att för den närmaste framtiden emotse, får Utskottet hemställa,

att hvad Kongl. Maj:t sålunda i nåder föreslagit angående fortfarande kurhusafgift må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 11 Februari 1867.

På Utskottets vägnar:

GUST. af UGGLAS.